Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur horologiu[m] eterne sapi[enti]e

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Ad primam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Visual Library

pientia clamitat ī plateis: ſi quis diligit ſapiam ad me declinet. ⁊ eā iueniet: ⁊ eā cū inuenerit beatꝰ erit cū tenuerit eā. ¶ Caplꝫ

Hanc amaui ⁊ exquiſiui a iuuētute mea: ⁊ queſiui mihi ſpōſaȝ aſſumere illam: ⁊ amator factus ſum forme illiꝰ. ¶ Hymnꝰ

Ihesu rex admirabilis ⁊ triūphator nobilis: dulcedo ieffabilis ⁊ totus deſiderabilis. Nec lingua poteſt dicere: nec littera exp̄mere: exptus poteſt credeꝛ: q̄d ſit ihm diligeꝛ. Amor ihu cōtinuus: mihi languor aſſiduꝰ: mihi ihu melliſluus fructꝰ vite ppetuus. O eťna ſapia tibi. ⁊c. vtš. vꝰ. ¶ Sapientia reqeſcit in corde eius: ⁊ prudētia in ſermone oris illius. ¶ Pſalmus.

Benedcūs dn̄s deus iſrael qꝛ viſitauit ⁊ fecit redēptionem plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis. ⁊c. an̄t. O ſapia que ex ore altiſſimi pdiſti attingēs a fine vſqꝫ ad finem fortiť ſuauiťqꝫ diſponēs oīa: veī ad docēdum nos viam prudētie. Dn̄e exaudi.

Deus q̄ per coeternā tibi ſapiam hoīem cū nō̄. ¶ Oremus. deēt cōdidiſti: pditūqꝫ miſericordiť reformaſti: preſta q̄ſumus vt eadē corda nr̄a īſpirante te tota mēte amemus: ⁊ ad te toto corde curramꝰ. Per eundē dn̄ȝ. Dn̄e exaudi. Bn̄dicamus dn̄o. Deo gr̄as. Eterna ſapientia benedicat ⁊ cuſtodiat corda ⁊ corpora noſtra. Amen.

¶ Ad primam.

¶ Salutē mētis ⁊ corpis donet nobis ihus ſapiētia pr̄is. amē.

Deus in adiutoriū meū intēde. Dn̄e ad adiuuādū. ¶ Hymnꝰ

O Amor ihesu dulciſſimus ⁊ vere ſuauiſſimus plus milies gratiſſimus: q̄ȝ dicere ſufficimꝰ. Jhesu decus angelicuȝ in aure dulce cāticū: in ore mel mirificum: in corde nectar celicuȝ Jhesu mi bone ſentiā amoris tui copiā: da mihi per preſentiam tuā videre gloriā. O eterna ſapiētia. vt š. ¶ Pſalmus.

Auditā fac mihi mane miām tuā: qꝛ in te ſperaui. Notam fac mihi viā in qua ambulem: qꝛ ad te leuaui animā meā Eripe me de īimicis meis dn̄e ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuā qꝛ deus meus es tu. Gl̄a pr̄i. ¶ Antiphona. ¶ Ego diligētes me diligo: ⁊ q̄ mane vigilauerit ad me inueniet me.

Sapientia vincit maliciam: attingit ŏ a fine vſqꝫ ¶ Caplm. ad finē fortiť ⁊ diſponit oīa ſuauiter. Deo gratias. ıꝶ. ¶ Xp̄e fili dei viui: miſerere nobis. v̄ſus. Qui ſedes ad dexterā patris: miſerere nobis. Gloria patri. Xp̄iſte. v̄ſus. ¶ Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ libera nos pp̄ť nomē ſanctū tuū. Dn̄e exaudi. ¶ Colꝰ

Corda noſtra queſumꝰ dn̄e eťne ſapientie ſplēdor illuſtret

quo mundi huius tenebris carcere valeamus ⁊ perueniamus
ad patriā claritatis eterne. Per eundē. Dñe exaudi. Bñdicamꝰ
Eterna ſapīa bñdicat ⁊ cuſtodiat corda ⁊ corpa nr̄a. Amen.

¶ Ad terciam.

¶ Salutē mētis ⁊ corpis donet nobis ihs ſapīa patris. Amen.
DEus in adiutoriū meū ītende. Domine ad adiuuandum
me feſtina. Gloria patri ⁊. Sicut erat. ¶ Hymnꝰ
VIa ihu dilectio grā mētis refectio: replēs ſine faſtidio: dās
famē deſiderio. Qui te guſtāt eſuriūt: q̄ bibūt. adhuc ſitiūt:
deſiderare neſciūt niſi ihm quē diligunt. Deſidero te milies mi
ihu quando venies: quando me letū facies me de te qñ ſacies.
O eterna ſapientia. vt ſupra. ¶ Pſalmus.
SPiritus tuꝰ bonꝰ deducet me ī terrā rectā: ppt nomē tuuz
dñe viuificabis me ī eq̄tate tua. Educes de tribulatiōe aīaz
meā: ⁊ ī mīa tua diſpdes inimicos meos. Et pdes oēs q̄ tribulāt
aīaz meā qñ ego ſuus tuꝰ ſuz. Glā. Añt. Fili cōcupiſces ſapiaz
ſerua iuſticiā: ⁊ prebebit eā tibi dñs. ¶ Capitl̄m.
GEneroſitatē illius glorificat cōtuberniū habēs dei: ſz ⁊ oim
dñs dilexit eā: doctrix ē eni diſcipline dei. Deo gratias. ℞.
Ego aūt in domino: gaudebo. ℣. Et exultabo in deo ihu meo:
Gaudebo. Glā pri. Ego aūt. ℣. Sit nomē dñi bñdictum: ex hoc
nūc ⁊ vſq; in ſclm. Dñe exaudi. ¶ Collecta.
MEntes nr̄as q̄ſumus dñe lumine tue ſapīe illuſtra: vt eſſe
te largiēte mereamur ⁊ int̄ pſpera hūiles ⁊ inter aduerſa
ſecuri. Per eundē. Dñe exaudi. Bñdicamꝰ. Eterna ſapia bene
dicat ⁊ cuſtodiat corda ⁊ corpora noſtra. Amen.

¶ Ad ſextam.

¶ Salutē mētis ⁊ corporis donet nobis ihs ſapīa pr̄is. amen.
DEus in adiutoriū meū intende. ¶ Hymnus.
IHeſu ſūma benignitas: mira cordis iocūditas: incōprehē
ſa bonitas: tua me ſtringat caritas. Bonuz mihi diligere
ihm nil vltra q̄rere: mihi pdeſt deficere: vt illi queam viuere.
Ihu mi dulciſſime: ſpes ſuſpirātis aīe: te querūt pie lacrime: et
clamor mētis ītime. O eterna ſapīa vtſ. ¶ Pſalmus.
ANima nr̄a ſuſtinet dñm: qñ adiutor ⁊ ptector noſter eſt.
Quia in eo letabit̄ cor noſtrū: ⁊ in noīe ſcō eiꝰ ſperauimꝰ.
Fiat mīa tua dñe ſuper nos: quēadmodū ſperauimꝰ in te. Glā.
Añt. Dñs poſſedit me inicio viarū ſuarū añq; q̄cq̄m faceret a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN